

[A. Svensson.]

ligt baade for selve Grænsebefolkningen og for Naboforholdet mellem Danmark og Tyskland, om der stadig kunde paavises Fremskridt i saa Henseende.

Men der er naturligvis noget, der hedder Gensidighed, og til de to Regeringers gensidig gode Vilje skulde helst svare en lignende Bestræbelse hos Mindretallene. Denne er, som jeg allerede har sagt, afgjort for Haanden hos det danske Mindretal i Sydslesvig, og jeg tror, det samme er Tilfældet for en alt overvejende Del af det tyske Mindretal i Nordslesvig. Men der er desværre ogsaa en Fløj inden for det tyske Mindretal, og en meget fremtrædende Fløj, som arbejder i modsat Retning.

Jeg har allerede fremdraget Forsøget paa at sabotere den tyske Rigskanslers Erklæring af 26. September. Det er nødvendigt i denne Sammenhæng desuden at omtale den Mødeterror, som igen er blevet iværksat af tyske Urostiftere i de sønderjyske Landsdele. Det er ikke første Gang, vi har været udsat for Mødeterror nede hos os. Der blev, om jeg saa maa sige, foretaget en Prøvemobilisering i indværende Foraar, da danske og tyske Nationalsocialister i Fællesskab søgte at ødelægge og delvis ogsaa fik ødelagt nogle af Venstre og Socialdemokratiet indvarslede Møder, medens det mislykkedes med et konservativt Møde i Aabenraa, hvor der var truffet Forholdsregler til at opretholde Ro og Orden. Det tyske Mindretalsorgan i Aabenraa, „Nordschleswigsche Zeitung“, følte sig aabenbart betydeligt opmuntret i den Anledning og priste den „friske Kampaands Vind“, der blæste i Nordslesvig, og „Flensburger Nachrichten“ forkyndte triumferende at der hermed „kundgjordes en helt ny Metode for tysk Oplysning“.

Mund- og Klovesygen standsede i Sommerens Løb alt Mødeliv, men knap var Møderne givet fri igen, saa har ogsaa de yderliggaaende tyske Nationalsocialister meldt sig med nye Angreb paa Mødefriheden. Den 21. November afholdtes der et K. U.-Møde i Kværs Forsamlingshus i Aabenraa Amt. Mødet var offentligt, men med tidligere Hændelser i frisk Minde havde man truffet den Bestemmelse, at der ikke skulde være Diskussion. Mærkeligt nok var der samme Aften og i samme Landsby arrangeret et tysk nationalsocialistisk Skolingsmøde med Deltagere fra forskellige Egne i Landsdelen, ligesom der ogsaa var danske Nationalsocialister i Nærheden. Paa en eller anden Maade maa man være blevet enig om at aflægge Besøg i Forsamlingshuset, og efter

at Telefonledningen var skaaret over, trængte man efter Øjenvidners Udsagn raabende og skrigende ind i Salen og forlangte Diskussion. Politiet fra Graasten blev tilkaldt og noterede flere af Mødeforstyrerne, hvis Anfører synes at have været Landsretssagfører Clausen fra Haderslev, der for nylig blev idømt en Bøde, fordi han, efter egen Paastand af Hensyn til den tyske Ære, paa en Partidag i Haderslev den 14. April i Aar under en Procession i Gaderne havde medført udfoldede Faner, skønt Politiet kun havde tilladt sammenrullede Faner undtagen ved en Kransenedlæggelse paa Kirkegaarden. Sognefoged Termansen, som overværede Mødet i Kværs, hævder, at hvis ikke Politiet havde grebet ind hurtigt og bestemt, var der opstaaet Slagsmaal, da tre Nazister straks havde faaet fat i en Mødedeltager og kastet ham til Jorden.

Jeg har ikke fortalt dette, fordi det nu tilfældigt gik ud over de Konservative, eller for at hente Assistance hos Regering og Rigsdag; den sønderjyske Befolkning, for saa vidt den bekender sig til Mødefrihed og en politisk Meningsudveksling inden for hævdvundne Rammer, finder nok ud af, hvorledes den bedst kan værne sig mod slige Attentater. Nej, det afgørende er den Brug, som den tyske Presse bagefter har gjort af dette Overfald ved at sende sensationelle og forfalskede Referater af Begivenheden sydpaa. Lad os tage et Referat, som er bygget op paa en Skildring i „Nordschleswigsche Zeitung“ og offentliggjort i „Flensburger Nachrichten“. Under Overskrifter som: „Med Gummiknipler mod Tyskere“, og: „Uhørt Tildragelse i Nordslesvig“, skrives bl. a.:

„Pludselig sprang en meget ophidset og derved meget komisk virkende Mand ind i Mængden og skreg som besat. Til de tilstedeværendes største Forbavselse viste dette sig at være Politimesteren fra Graasten. Samtidig sprang et Dusin Betjente ud af to tilkørende Vogne. Samtlige tilstedeværende maatte derefter opgive deres Navne, og da de udenfor istemte en Sang, begyndte den vilde Jagt med Gummiknipler gennem Kværs Gader. Det synes saaledes, som om Gummikniplen, der siden 1933 er afskaffet i Tyskland, nu skal opleve en ny Æra i vor nordslesvigske Hjemstavn. Man tænker øjensynligt ikke paa, at dette er en meget farlig Leg med Ilden.“

Det er heroverfor fastslaaet, at Politimester Bjerre, Graasten, optraadte fuldkommen roligt og korrekt, endvidere at Politiet ikke anvendte Gummiknipler, og endelig, at den Sang, der blev istemt